

Efter Nationalbankens hele Stilling, og da det er Banken, som har Fordelen af at kunne nægte at indløse sine Sedler med Guld, kan det sikkert siges, at den ogsaa har en Forpligtelse til dels at gøre sit til, at de nævnte Vekselkurser til enhver Tid bliver noteret saa lavt som nogenlunde forsvarligt — jeg tør nu ikke sige andet end, at Banken hidtil har overholdt dette —, og dels til at yde sin vilige Bistand til, at Tabene ved de nævnte Renteudbetalinger bliver de mindst mulige og da særlig for Staten og for Statsinstitutioner, som Banken jo i høj Grad er forpligtet overfor. Jeg skal tillade mig at udtale det Haab, at Nationalbanken altid vil forvalte sine Privilegier i Overensstemmelse med de af mig udtalte Synspunkter og ikke efter snæversynede Købmandshensyn, der kunde føre til først og fremmest at tage Hensyn til Kunderne og Aktionærerne. I det Haab kan ogsaa jeg stemme for Lovforslaget, som det foreligger. Jeg maa dog tilføje, at jeg vilde have foretrukket, at Fristen, indenfor hvilken Nationalbanken kan nægte at indløse sine Sedler, ikke var gjort slet saa lang som her, nemlig indtil 15. Oktober d. A. Da der egentlig er ret nær Sammenhæng mellem Moratoriet og denne Foranstaltning, synes jeg, at det havde været naturligt, om Moratoriets Gyldighed og den her omhandlede Frist var blevet forlænget til samme Tidspunkt, men Moratoriet bliver jo kun forlænget til 15. April d. A.

Jeg skal ogsaa tillade mig at udtale det Haab, at Banken vil benytte denne Fritagelse for Pligten til at indløse sine Sedler med Guld meget liberalt. Den faar jo ikke nogen Pligt til at nægte at indløse, men det er, som den højtærede Minister udtalte, kun en Ret, Banken faar, og dersom man kan gaa ud fra, hvad man sikkert kan, at de Lempelser i Dækningsreglerne, som blev givet ved den kongelige Resolution i Fjor, og som kun gælder indtil den 15. Januar, vil faa forlænget Gyldighed i vel omtrent uændret Form, synes jeg ogsaa, at man henset til Nationalbankens sidste Maanedsbalance kan have Haab om, at det Tidspunkt ikke maa være saa meget fjernt, da Banken kan finde det forsvarligt i nogen Maade at aabne for Guldsækken. Jeg synes, at naar den tyske Rigsbank under de Forhold, som Tyskland nu lever under, har kunnet finde det rigtigt at aabne lidt for sin Guldbeholdning, sende noget af sit Guld til Udlandet for ad den Vej at højne

Kursen paa Reichsmark i Udlandet, kunde der maaske ogsaa være Grund til for os gennem nogen Guldudførsel at øge vore Penges Værdi i Udlandet, og jeg gaar ud fra, at Nationalbanken, i hvert Fald saa snart den finder det nogenlunde forsvarligt, ikke vil vige tilbage fra at sende noget af sit Guld til Udlandet for at skaffe os noget billigere Betalingsvilkaar der. Det er godt at have rigeligt med Guld, men man kan ogsaa købe Guld for dyrt; og at blive ved at hobe Guld op i lange Baner er dog maaske ikke økonomisk. Med disse Bemærkninger kan jeg altsaa ogsaa anbefale Lovforslaget og skal heller ikke holde paa, at den foreslaaede Frist skal forkortes, idet jeg, som sagt, gaar ud fra, at Fritagelsen vil blive benyttet med stor Liberalitet.

Lauridsen: Det ærede Medlem (Dalsgaard), der sidst havde Ordet, var inde paa noget, der særlig angik Moratoriet og Oktrojen og ikke just dette Lovforslag. Saa vidt jeg forstod, var det ikke Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, det ærede Medlem ønskede ændret, idet han anbefalede, at det skulde vedtages uforandret, selv om han ønskede, at Tidspunktet for Forlængelsen skulde falde sammen med Moratoriet. Det er jo rigtigt, hvad jeg gjorde opmærksom paa, og hvad ogsaa det ærede Medlem selv og den højtærede Finansminister var inde paa, at Nationalbanken har i sin Magt at indløse Sedlerne, naar den finder det opportunt; og jeg tror ogsaa, at det vil ske, saa snart det lader sig gøre.

Angaaende Reguleringen af Kursen paa Sterling, Francs og Reichsmark er Stillingen nu en ganske anden. Man kan vel ikke sige andet, end at da vi eksporterer mange Varer til England, er en høj Sterlingkurs vistnok til stor Fordel for Landet; men at de, der skal betale Renter i England og i Frankrig, maa rette sig efter Kursen og lider derunder, er jo uundgaaeligt. Det er vist neppe muligt for Nationalbanken at ændre den Kurs synderligt. Desuden har vi jo Udførselsforbud for Guld, men selv om vi fik Dispensation derfra, kunde det neppe ændre Kursen paa Sterling i England. Det nævnedes ganske vist, at der er sket noget saadant overfor Tyskland, at der er kommet noget Mark i Guld derfra, og det er ogsaa bekendt, at det er sket. Det har selvfølgelig Betydning, at et Land kan gøre det. Kunde vi betale med Guld i England, vilde vi faa den Pris, Guldet